

[Jette Pors]

lands Stift med Vor Frelser Kirke i Nuuk som domkirke. Det er noget helt naturligt, der sker, men vi er et par ordførere, der lige har siddet og drøftet, hvorfor loven først skal træde i kraft til august. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er muligt at lade loven træde i kraft ved vedtagelsen.

Ellers skal jeg kort sige, at CD helt kan tilslutte sig lovforslaget.

Glønborg (KRF):

Det er et godt lovforslag, vi har her, og Kristeligt Folkeparti kan støtte det helt ud. Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger hertil.

For os er det en ganske naturlig ting, det, der står i § 1, at man nu lader Grønland være et selvstændigt stift i den danske folkekirke. Netop selvstændigt stift i den danske folkekirke betyder, at man er en del af fællesskabet, og det er til gensidig berigelse. Vi kommer jo ikke uden om, at befolkningstallet i Grønland ikke er stort, og vi ved alle, at den kristne kirke er et verdensomspændende foretagende. Sådan set er der kun én kirke af alle kristne over hele Jorden. Derfor har alle brug for fællesskab, og det er naturligt, at man har et særligt fællesskab med dem, man står nærmest. Det er en historisk kendsgerning, at den evangelisk-lutherske kirke i Grønland er meget, meget nært knyttet til den evangelisk-lutherske kirke i Danmark, og derfor beskriver § 1 på den rigtige måde det fællesskab, som vi stadig skal have.

Jeg synes også, at § 3, stk. 2, er blevet udformet på en god måde. Man har taget et klart hensyn til, at de grønlandske præster har mange forskellige uddannelsesveje til den stilling, de beklæder nu, og det skulle jo gerne være sådan, at en præst på Grønland også skal have mulighed for at blive biskop. Det skal i det mindste ikke være et spørgsmål om, hvilken uddannelse en ansøger tilfældigvis har, som skal udelukke den pågældende. Jeg er også glad for, at man i punkt 4 lægger op til, at det grønlandske hjemmestyre selv kan forordne en teologisk uddannelse, der er tilpasset de grønlandske forhold.

Vi synes, det er dejligt, at man nu kan imødekomme det klare grønlandske ønske om at få en rigtig biskop, som bor på Grønland og hører hjemme dér. Vicebiskopordningen har jo fungeret udmærket i den tid, den har eksiste-

ret, men lovforslaget her er det næste naturlige skridt på vejen. Lykkeligvis er vi jo i den situation, at der stadig væk er en stor kirkelig interesse på Grønland, den skal vi af al vor magt støtte og være med til at holde i live, og jeg føler, at lovforslaget er et bidrag til bestræbelserne for at bevare kirkelivet i Grønland.

Kirkeministeren (A. O. Andersen):

Jeg vil gerne takke partiernes ordførere for den velvillige modtagelse af lovforslaget og forsøge at svare på nogle af de spørgsmål, der er stillet.

Inden jeg går over til at besvare spørgsmålene fra hr. Poul Nødgaard, vil jeg dog sige, at jeg specielt hæftede mig med stor glæde ved fru Hanne Thanning Jacobsens indlæg om dusinet, der bliver fuldt, og at dette stift også kan blive en berigelse for den danske folkekirke, fordi det i kraft af Grønlands søgen efter kontakter i den fjerde verden formentlig vil kunne bidrage til at udvide den fælles folkekirkes internationale kontaktnetværk. Jeg tror også, det kan blive en berigelse, og jeg er glad for, at andre også er opmærksomme på det.

Med hensyn til fru Tove Lindbo Larsens indlæg skal jeg bemærke, at det er jo logisk, at de bemærkninger, der faldt under debatten om den tilsvarende selvstændiggørelse af den færøske kirke, bliver fulgt op her.

Vedrørende de konkrete spørgsmål er jeg da glad for, at Fremskridtspartiet i princippet tilslutter sig lovforslaget. Hr. Poul Nødgaard stillede sig en smule uforstående over for, at der ikke sker en fuld selvstændiggørelse af den grønlandske kirke, sådan opfattede jeg i hvert fald spørgsmålet. Det er vel lidt af en misforståelse. Det, Grønland ønskede, da man tiltrådte hjemmestyreordningen, var jo netop ikke selvstyre, men hjemmestyre, altså en styreform, der respekterer den folkelige forskellighed inden for et rigsfællesskab. Og når vi bibeholder det grønlandske stift som et stift inden for den danske folkekirke, fastholder vi jo på samme måde et folkekirkeligt fællesskab inden for rigsfællesskabet, men respekterer samtidig det folkelige ønske om selvbestemmelse og ret til at være forskellig. Så jeg synes, det hænger helt sammen med ånden i hjemmestyreordningen.

Det andet spørgsmål drejede sig om, hvorfor der ikke blev foretaget et bispevalg. Det er jo